

3. Palweteggeminne ja tannoandminne on se kolmas Jummalast õnnistud leiva-korm, mis ei sa tühjaiks. „Õnnisteggia wõttis need seitse leiba ja tannas. Selle wagga pallumisse kornbega on Issand tarwilisfeks õppetusefeks meie ele läinud. Kas teiegi tete sel wõsil? Kas loete omma iggapäwase leiva pärrast lapselikko melega palwet Jummalale? Kas tousete hommikul süddamelikko palwega ülles? Kas tannate Jummalat õhtul kui mahha heidate? Ja mis eest se on, et moistate süddamelikkult Jummalat tannada? Ehk üksnes se eest, mis ma ilma lapset õnneks ning rõmuks nimm-towad? Ehk kas oskate ka selle hädda eest tannada, mis Jummalast teie peäle tulleb? — Uggä, oh armsad matopiddajad, kas arwate sedda ka tõeks, et, kust ühhest matast armastus Jummalä sanna wasto, usk, palweteggeminne ja tannoandminne pudub, ei olle immeks panna, et ka keigis asjus

Jummalä õnnistaminne seäl pudub, ja et, libbeda toitmisse hädda pärrast, nukra meelt, kaebamist ja wingumist seäl on tunda ja kuulda. Oh kui hopis mõnnusam luggu olleks siis teiega, kui ei ühhelgi teie perredest palwe teggeminne egga tannoandminne nago wõdras asji ei olleks! Kas käl ial r. hho ja wagga rõõm teie kattuste peäle woib langeda, kui se ei tulle mitte taewast mahha? Kuidas ial Jummalä õnnistaminne saab teie peäl hingada siis, kui teie sedda õnnistamist nenda miiski ei panne, et ei moista mitte ükskord selle pärrast palluda, ehk, kui ollete sedda s. gipärrast Jummalä selgest armust kätte sanud, et ei wiitsi mitte selle eest tannada? Uggä eks teie ei olle sedda issegi tõeks tunnud, et teie käd hopis parreminne tööd tewad siis, kui neid enne ollete risti pannud ja palwed Jummalale luggend? Keik mis ettevõttate, lähhab siis wast õiete ja hästi lorda, kui pallute ennestele seks joudo ja kõibduft